

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Redakcijas sleja

Lai ir slavēts Jēzus Kristus!

Mani vismīļotie draugi! Jūnija mēnesis ir veltīts dievišķās Jēzus Sirds godināšanai, kad ticīgie sevišķi intensīvi lūdzas par saviem draudžu ganiem un par jauniem paaicinājumiem uz Priesterību un garīgo kārtu. Šī lūgšanu intensitāte ir saistīta ar daudzu priesteru Iesvētīšanas jeb Ordinācijas gadadienu, kas visbiežāk iekrīt tieši jūnijā vai maija beigās. Lai nonāktu līdz Priesterības sakramenta saņemšanai, ir jāstudē veseli 6 gadi Garīgajā seminārā, kas ietver 2 filosofijas un 4 teoloģijas studiju gadus. Taču studiju garums nav pats būtiskākais, jo tas dažreiz var mainīties, kad kādu ļoti apdāvinātu studentu pārceļ vienu kursu augstāk, ja tas spēj nokārtot visus vajadzīgos eksāmenus. Pats būtiskākais ir kandidāta uz Priesterību garīgais aicinājums, ko tas saņem no Kristus, kurš pats to būtu arī izredzējis šim sevišķajam kalpojumam Jēzus dibinātajā Baznīcā. Dažreiz gadās, ka seminārists ļoti grib kļūt par priesteri, taču attiecīgās mācību iestādes garīgā vadība pēc ļoti rūpīgas izvērtēšanas un lūgšanām konstatē, ka šim kandidātam tomēr nav vajadzīgo zināšanu un paaicinājuma uz Priesterību. Tad tādām studentam tiek piedāvāts iet meklēt savu īsto aicinājumu dzīvē, kas visbiežāk būtu viņa laulības dzīve. Un prakse parāda, ka lielāka daļa no tiem, kuri ir studējuši Garīgajā seminārā, kļūst par ļoti labiem ģimeņu tēviem, kuri ticības garā kristīgi audzina savus bērnus un ir brīnišķīgi vīri savai sievai.

Katru gadu kāds priesteris svin savas Priesterības Ordinācijas jubileju: cits 5 gadu, cits 10, 20, cits sudraba 25 gadu jubileju, un tā daži nokalpo līdz pat zelta 50 gadu jubilejai, bet tikai nedaudzi spēj piedzīvot Priesterības 60 un dimanta 75 gadu jubileju. Ir noteikts arī kanoniskais vecums, kurā drīkst iesvētīt par diakonu, kas ir 23 gadi, bet par priesteri iesvētīt, sasniedzot 25 gadu vecumu. Diecēzes bīskapam ir tiesības dot atļauju iesvētīt kandidātu vienu gadu ātrāk pirms kanoniskā vecuma sasniegšanas, bet tikai pāvests drīkst dot atļauju iesvētīt vairākus gadus iepriekš, kā tas ir noticis arī manas Ordinācijas gadījumā, kad es tiku iesvētīts par priesteri tikai 22 gadu vecumā. Parasti ārzemēs studijas vidusskolās ir garākas. Bieži studenti pirms iestāšanās Garīgajā augstskolā ir studējuši kādā valsts augstskolā un to pabeiguši, tāpēc viņu vecums bieži ir attiecīgs kanoniskajām prasībām, lai normāli tiktu iesvētīti par priesteriem. Dažreiz ir arī tā saucamie "vēlie"

aicinājumi, kad vīrietis sajūt Kristus aicinājumu iet turpināt savas dzīves kalpojumu Viņa druvā jau dzīves otrajā pusē, līdzīgi evaņģēlijā minētajiem kalpiem, kurus kungs nolīga jau dienas beigās. Taču katrs Priesterībā nokalpotais gads ir ļoti svarīgs Kristus Baznīcā. Arī sv. Pāvils tika aicināts vēlāk pievienoties Kristus apustuļu saimei, kad iepriekš bija pat sīvi vajājis kristiešus. Tas norāda uz to, ka tikai pats Kristus ir tas, kurš ne tikai aicina, bet arī izvēlas personīgi katru kandidātu darbam Viņa vīna dārzā. Diemžēl gadās dažreiz, ka priesteris pārstāj līdzdarboties ar saņemto Priesterības aicinājumu un var to arī pazaudēt uz zināmu laiku vai pat pavisam, aizejot no šī kalpojuma projām laicīgajā dzīvē uz laiku vai arī defīnīti. Arī Kristus apustuļu pulkā Jūdas Iskariots pazaudēja savu aicinājumu un kļuva pat par Pestītāja nodevēju. Nav jābrīnās, kad sātans dara visu, lai tādu nodevēju netrūktu visos laikos. Taču Baznīca var priecāties par nepārspējami lielāko Kristum uzticīgo kalpu skaitu pasaulē, kuri ar visu sirdi kalpo dvēseļu pestīšanas darbā.

Gribētu nedaudz atskatīties arī uz manas Priesterības nokalpotajiem 25 gadiem Kristus druvā, 2. jūnijā svinot manas Ordinācijas sudraba jubileju, uz kuras svinīgo pateicības dievkalpojumu Lielvārdes baznīcā es ļoti sirsnīgi aicinu 11. jūnijā pl. 11:00 piedalīties visus Lielvārdes un citu draudžu locekļus, visus manus draugus, radus, paziņas un labdarus, kuri man palīdzēja sasniegt šo skaisto mērķi un turpina atbalstīt ikdienā ar savām sirsnīgām lūgšanām. Un es zinu, ka tādu labo kristiešu ir ļoti daudz, savādāk es nespētu bez Jūsu lūgšanu atbalsta nokalpot pat vienu gadu Kristus Baznīcā. Daudzi no šiem labdariem ir jau mūžībā, par kuriem tagad lūdzos es, bet zinu, ka arī viņi turpina lūgties par mani jau mūžīgajā dzīvē.

Gatavojoties uz manas Priesterības sudraba jubileju, ļoti gribējās kaut ko paspēt izdarīt, sakopjot mūsu draudzes dievnamu, bet bez Jūsu palīdzības es viens to nespēju. Esam paspējuši pārkrāsot visus altārus un lielos svečturus dievnamā, kuri tagad izskatās krāšņāki un atjaunoti, pateicoties mākslinieces Mairas Vejsbārdes rūpīgajam darbam vairāku dienu garumā. Lai Dievs atalgo ikviena draudzes locekļa darbu un materiālo atbalstu dievnama restaurācijas darbos, kuru projektu ceram saskaņot jūnijā. Godināsim dievišķo Jēzus Sirdi gan baznīcā, gan mājās ģimenēs šajā mēnesī un lūgsimies un atbalstīsim savus draudžu ganus, atvieglinot viņu smago kalpojumu. *Jūsu necienīgais gans: pr. Andris S.*

Esiet sveicināti, mani mīlie, Lielvārdē!

Savu rakstu sākšu ar vārdiem no Sv. Gara Litānijas: „Dievs, Svētais Gars, atver manas acis, lai es varētu redzēt Tavas radības skaistumu.”

Katrā gadalaikā var redzēt Dieva radīto skaistumu, bet visvairāk tas atveras pavasara laikā, kad mostas daba, plaukst, zaļo un zied visa pasaulīte.

Manas iespējas visu pārredzēt ir ierobežotas, un tomēr es šo skaistumu redzu no sava loga. Dzīvoju otrajā stāvā, un mana gultiņa ir pie loga. Redzu debesis un koku galotnes. Pie mana loga aug liela ieva. Tā ir ļoti skaista, kad ietērpjas savā baltajā ziedu mirdzumā. Katru gadu ar bažām un skumjām raugos nākotnē ar vienu jautājumu – vai es sagaidīšu nākamā gada ziedēšanu? Šinī pavasarī mana ieva ziedēja koši. Bet mani dzīvie draugi un mana sabiedrība ir kaijas, vārnas un citi spārnotie draugi, kuri dzīvo koku galotnēs.

Jā, Lielvārde man tagad kļuvusi daudz tuvāka. Agrāk tā man bija tikai dzelzceļa stacija, gar kuru braucu no Rīgas uz savu mīļo Latgalīti.

Neesmu nekāda gudrā rakstītāja. Mana gudrība ir tikvien kā no gudru cilvēku galda salasītās drupačiņas. Dažreiz, savu rakstīto beidzot, pati ar asarām no tā atvados. Taču ir liels prieks un gandarījums, kad sveši cilvēki redakcijā meklē manu adresi un vēlas ar mani sazināties. Tas mani iepriecina.

Nupat saņēmu sava novada „Rēzeknes Vēstis” un izlasīju, ka Latgalē izdotajā dziesmu grāmatiņā nodrukāta mana Dievmātei veltītā dziesmiņa „Skaiti Rožukroni, skaiti”. Latgale ir mana dzimtā puse, tur mana pirmā diena pienākusi. Ļoti mīlu savu Latgali. Rēzekne ir Latgales sirds, bet Aglona – dvēsele.

Vēlu jums Lielvārdē Dieva svētību, visiem tiem, kas baznīcā, kas draudzē, un kas savās mājās.

Valērija Kalve

Mīlesteiba – Latgolai

Latgolu sovu uz rūkom es pajimtu,
Tū vylktu sev tyvōk un tyvōk, lai mīļotu
Tik ilgi, kamēr vīn pasaulē dzeivōtu.
Un, pyrms myužebai acis cīt aizvārtu,
Sovā vītā tū saudzeigi atpakaļ nūlyktu,
Lai nu myužebas viņas skaistumu radzātu
Un vysim Svātajim debēs saceitu,
Ka uz Latgolu vēļreiz es atsagrīzt grybātu.

Valērija Kalve

+++++ +++++ +++++ +++++ +++++

Mūsdienu brīnumi

Par brīnumaino cunami viļņa apstāšanos, kas notikusi 2004. gada 26. decembrī, izlasīju žurnālā „Mīliet viens otru!”.

2004. gadā es vēl strādāju, biju sabiedrībā, lasīju laikrakstus, skatījos televīzijas ziņas, bet ziņu par cunami brīnumu nebija. Par cunami neviens nerunāja. Bet profesors Henriks Šidlovskis atzīst, ka tas ir 21. gadsimta lielākais brīnums.

Indijā, Bengālijas līča krastā Labas veselības Dievmātes svētnīca Velankanni pēc spēcīga 12 metrus augsta cunami viļņa trieciena palika neskarta. Svētnīca bija uzcelta vietā, kur 72. gadā tika apglabāts svētais apustulis Toms. Cilvēki stāsta, ka šai vietā svētais apustulis Toms pirms nāves iedzinis pāli un teicis, ka jūras ūdens nekad nerasniegs šo vietu. Tā atrodas 100 metru no jūras. Cunami vilnis apstājās pie baznīcas sliekšņa. Visas būves pirms un aiz svētnīcas tika pilnīgi iznīcinātas. Bojā gāja vairāk nekā tūkstoši cilvēku. Tajā pašā laikā svētnīcā vairāk nekā divi tūkstoši cilvēku piedalījās svētajā misē. Viņi visi palika dzīvi un pat nenojauta, kas notiek aiz svētnīcas sienām. Ļoti pamācošs un interesants stāsts.

Jaunavas Marijas klātbūtne svētnīcas tapšanā māca mūs būt vienmēr atvērtiem pret labo, atsaucīgiem, izpalīdzīgiem, nedomāt par turpmāko un runāt patiesību. Dievs visu redz un parūpēsies par mums.

Velankanni svētnīca ir lielākā sakrālā celtne Indijā. Katru gadu to apmeklē vairāk nekā 20 miljoni cilvēku, lūdzot Marijas aizbildniecību. Notiek garīgas un fiziskas dziedināšanas, brauc dažādu konfesiju pārstāvji. Šis cunami brīnums atgādina Bībelē aprakstīto izraēliešu Sarkanās jūras šķērsošanu, kad ūdens pašķīrās, lai Mozus savu tautu izvestu no verdzības zemes Ēģiptes. Dievs bija ar viņiem, ar savu tautu.

Cunami brīnums liek mums domāt, kā pasargāt sevi no vislielākā ļaunuma – mūžīgās pazušanas. Tā ir paļāvīga vēršanās pie Jēzus, uzticēšanās Jēzus žēlsirdīgajai sirdij. Savukārt skaitot Rožukroni, mēs godinām gan Jaunavas Marijas, gan Jēzus Sirdi. Dievmāte mūs vada pa ticības un paļāvības ceļiem, ja vien mēs to lūdzam. Viņa aizved mūs pie sava Dēla Jēzus, lai viņš mūs atbrīvotu no grēku nastas. Žēlsirdības laiks turpinās.

L. Apsīte

Ceļš pie Kristus

Mēs paši nevaram izglābties no grēka bedres, kurā esam iestīguši. Izglītībai, kultūrai, gribas vingrināšanai, cilvēku pulēm – visam ir sava nozīme, bet šeit tās ir bezspēcīgas. Tās var dot ārēji pareizu uzvedību, bet nespēj pārmainīt sirdi, tās nespēj šķīstīt dzīves motīvus.

Pirms cilvēkos varētu notikt pārmaiņa no grēka uz svētumu, vajadzīgs spēks, kas darbojas no iekšienes, šis spēks ir Kristus. Vienīgi viņa žēlastība var atdzīvināt dvēselē ilgās pēc Dieva, pēc svētuma.

*Elena Vaita
(tulkojums no angļu valodas)*

Apsveikums priestera māmiņai

Vārdu mums dod vecāki. Katrā gadu desmitā ir savi modes vārdi. Un ir arī vārdi, kas ir ar lielu nozīmi, seni un nemainīgi cauri visiem gadsimtiem. Viens no tādiem sieviešu vārdiem ir Anna. Šo vārdu meitenēm liek visā pasaulē kā šajos laikos, tā arī pirms mūsu ēras. Vārda Anna nēsātājas ir labas saimnieces tiešā nozīmē, rūpīgas ģimenē, ir saimnieciskas, lieki netērējas. Ir prasīgas audzinot savus bērnus. Lūkojas lai uzdotie darbiņi tiktu paveikti laikus un līdz galam.

Arī mūsu prāvesta mamma ir Anna. Draudzē viņa ienāca nesen, gadus trīs atpakaļ. Neskatoties uz to, viņa ir cienīta un mīlēta no mums visiem.

Viņa ar savu atturību, mieru un noteiktību ir iemantojusi savu vietu draudzē – kā mīļa mamma mums visiem, ko uzsvēra arī mūsu draudzes “belka” – Ņinas kundze. Sv. Rītas atlaidu dienā 22.05. viņa nosvinēja savu 86. dzimšanas dienu. Taču par spīti cienījam vecumam un slimībām, viņa katru dienu piedalās sv. Misē. Ceļš uz baznīcu nav tāls, bet grumbuļains. Jāpārvar 33 pakāpieni līdz baznīcas sliksnim. Viņa nesūdzas par to un turpina vairot lūdzēju skaitu.

Mūsu vēlējumos bija pateicības par lieliskā dēla Andra audzināšanu līdz priesterībai un labas veselības vēlējumi. Ceram, ka mūsu aizbildne sv. Rīta sadzirdēs mūsu lūgšanas par veselību jubilārei un mums visiem. Atbildes runā Annas kundze pateicās visiem par apsveikumiem un, kā jau mamma, centās aizbildināt dažus vārdus par dēla Andra stingro raksturu un par prasīgumu pret ticīgajiem. Taču tāds prasīgums pret visiem draudzes locekļiem bieži ir pamatots, jo svētdienu un svētku dienu Sv. Mises ir obligātas visiem, gan veciem, gan pusaudžiem.

Daudz baltu dieniņu mūsu visu mammai un veselību vēl daudzus gadus mūsu draudzē!

Ludmila Apsīte

Neliels atskats uz manas Priesterības 25 gadiem

Kā jau biju daļēji iepazīstinājis ar sevi “Mūsu draudze” avīzes pirmajos numuros, nedaudz vēlos padalīties par vairākām Dieva Žēlsirdības un Mīlestības dāvanām, ko esmu saņēmis savā dzīvē. Vispirms, pateicos Radītājam, ka 10.06.1968. ļāva man laimīgi piedzimt šajā pasaulē Daugavpils dzemdību namā, uz kuru pēc Trīsvienības svētku Mises manā dzimtajā Krāslavas baznīcā tētis Henriks aizveda ar motociklu mammu Annu. Varu teikt, ka 9 mēnešus klausījos mātes miesās priesteru sprediķus, mammai sēžot solā zem ambonas (laikam tāpēc varu tik ilgi sprediķot bez špikeriem! :))

Mācījos Krāslavas 1. vidusskolā 11 gadus un pabeidzu arī Krāslavas Mūzikas skolu akordeona klasē (5 gadus). Jau zīdaiņa vecumā tiku nests kopā ar jaunāko brāli Oļģertu uz baznīcu katru svētdienu. Tētis turēja mūs uz rokām Mises laikā. Ģimenē saņēmu stingru kristieša dzīves piemēru no abiem vecākiem. Mums bija kopīgas lūgšanas katru vakaru, bet maijā, jūnijā un oktobrī tām pievienojās arī tētis, kura piemērs ļoti uzrunāja bērnus. Katru vakaru es piedalījos ar mammu un brāli sv. Misē, kas bija mana glābšana pēc dienas ravēšanas darbiem dārzā... Vecākā māsa Klāra pieskatīja savus brāļus, palīdzot vecākiem mūs savaldīt. Mana bērnība patiesībā bija ļoti smaga, jo daudz slimu un

cietu lielas vajāšanas no skolotāju puses vidusskolas laikā. Ateisma propaganda bija ļoti agresīva, ka klases audzinātājs asi noskaņoja pret mani klasesbiedrus, kuri mani pat piekāva līdz asinīm. Biju hospitalizēts un pat izsūtīts “trimdā” uz 3. ceturksni mācību gada laikā uz Jaunogres bērnu tuberkulozes sanatorijaskolu. Kā vēlāk sapratu, tas bija ar nodomu dot man iespēju inficēties, dzīvojot vienā palātā ar atklātās tuberkulozes slimniekiem. Taču Dievs mani no tā pasargāja. Es atgriezos atpakaļ Krāslavas vidusskolā, taču skolas atmosfēra bija briesmīga. Mani trīsreiz izraidīja no skolas, kuru beigās pabeidzu kā “slimais” neklātienē... Tik dikti skolas vadība baidījās, ka es aiziešu uz Rīgas Garīgo semināru, kad darīja visu, lai no manis atbrīvotos. Tas, protams, prasīja ļoti daudz pārdzīvojumu un nervu, lai izturētu visas tās šausmas, kuras sākās jau 2. klasē, kad 1. reizi tiku smagi piekauts par Baznīcu...

Bet nu 1986. gadā tie murgi beidzās un es iestājos Rīgas Garīgajā seminārā kā bijušais Krāslavas neoficiālais ērgelnieks. Jāsaka, kad Baznīcas mūzika mani savaldzināja no agras bērnības. Jau 11 gadu vecumā sāku mācīties pašmācībā ērģeļu spēli un vēlāk 6 gadus par velti spēlēju Krāslavas baznīcā, piebraukādams dažreiz gadā uz 11 novada draudzēm, spēlējams zināmu laiku Dagdā, Kombuļos, Skaistā, arī Aglonā, Bebreņē un citur. Domāju, ka būšu kādreiz ērgelnieks. Pašā sākumā gan gribēju būt par sakristiānu vecā Krāslavas sakristiāna Nikolaja laipnajā iespaidā. Tad mūzika ņēma virsroku, bet beigās Kristus paaicināja atdoties pilnīgā kalpojumā Viņam un Baznīcai. To es labi sapratu pirms stāšanās seminārā. Mans Priesterības mērķis bija: nocelebrēt kaut vienu vienīgo sv. Misi, izglābt kaut vienu dvēseli un savējo, ar ko uzskatītu, ka es būtu sasniedzis savas Priesterības mērķi. Studijas Rīgas Garīgajā seminārā nebija vieglas, bija ļoti stingrs armijas režīms, kas man tomēr bija izturams, jo biju jau norūdīts vajāšanās. 3 gadus biju semināra ērgelnieks un vadīju 25 semināristu kori.

31.05.1991. bīskaps Cakuls mani privāti iesvētīja sv. Marijas Magdalēnas baznīcā, bet 2.06. jaunkonsekrētais arhibīskaps Pujats mūs 4 iesvētīja sv. Jēkaba katedrālē. Tad mani uzreiz aizsūtīja studēt Liturģiju uz Romu, kur absolvēju sv. Anselma pāvesta Liturģijas institūtu ar licenciāta grādu. Tad 10 gadus pasniedzu Liturģijas priekšmetus Rīgas Garīgajā seminārā (1995.-2005.), apkalpojot Salacgrīvu, Suntažus, Madlienu, Taurupi, Mazozolus 1995.g., tad 1996.g. biju Rīgas Katoļu ģimnāzijas prefekts un nodibināju Mazo semināru pie ģimnāzijas. No 1997.-2007. g. kalpoju Majoru, Slokas un Ķemeru draudzēs, atjaunojot dievnamus. Pēc tam tiku aizsūtīts uz 5 mēnešiem uz Ogri, bet 2008. g. mani aizsūtīja uz Īriju kā latviešu katoļticīgo kapelānu, kur kā misionārs nostrādāju 5 gadus. Pēc mūsu Misijas slēgšanas Īrijā radās iespēja atgriezties Dzimtenē un uzsākt kalpošanu Lielvārdes draudzē ar 4.08.2013. Tā nu jau 3 gadus esmu Jūsu vidū, apkalpojot arī Jumpravas, Ķeipenes un Madlienas lauku draudzītes. Kopā ar Jums šajā īsajā laikā esam paspējuši ievilkt jaunu pilsētas ūdensvadu baznīcā un draudzes mājā. Apsiltinājām dievnama bēniņus, nomainījām apkures radiatorus, ierīkojām siltu draudzes tualeti dievnama priekšelpā. Tagad vācam līdzekļus pamatu stiprināšanas darbiem, kurus ceram šovasar iesākt. Pateicos visiem, kuri mani ir pieņēmuši un atbalsta. Lūdzos par Jums un gaidīšu visus 11.06. pl.11:00 uz pateicības Misi. *Pr. Andris Solims*

**Jūnija mēneša
dievkalpojumu kārtība
Lielvārdes Romas katoļu
draudzē**

Svētdienās:

- 10:00** – Vissvētākā Sakramenta
uzstādīšana un adorācija;
10:20 – Rožukroņa lūgšanas;
11:00 – Sv. Mise un jūnija
mēneša dievkalpojums.

Darbdienās:

- Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00** un jūnija mēneša
dievkalpojums.
Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās:
sv. Mise pl. **19:00** un jūnija mēneša dievkalpojums.

**2. jūnijā — Kristus Miesas un Asiņu svētku
oktāvas noslēgumā:** pl. **19:00** — sv. Mise un lauku
zāļu un ziedu pasvētīšana. Mēneša pirmās
ceturtdienas Svētā stunda pl. **18:00**.

3. jūnijā — Vissvētākās Jēzus Sirds svētkos:
pl. **19:00** — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums.

4. jūnijā — Bezvainīgās Marijas Sirds svētkos:
pl. **11:00** — svētku sv. Mise un Jēzus Sirds
dievkalpojums. Vakara sv. Mise nebūs.

**11. jūnijā — pr. Andra Solima Priesterības 25
gadu jubilejas pateicības dievkalpojums:** pl. **11:00**.

**19. jūnijā — pl. 11:00 — draudzes sv. Mise;
pl. 13:00 — Laulību sv. Mise, kurā tiks salaulāti
Gatis Kipkis un Baiba Bite. Sirsnīgi sveicam!!!**

**23. jūnijā — Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas svētku
Vigīlijā:** pl. **11:00** — sv. Mise.

**24. jūnijā — Sv. Jāņa Kristītāja Dzimšanas
svētkos:** pl. **12:00** — sv. Mise.

29. jūnijā — Sv. Apustuļu Pētera un Pāvila svētki:
pl. **19:00** — svētku sv. Mise.

Pr. Andris Solims kopā ar sv. Jāni Pāvilu II 1991.g. Romā

Uzmanību!

Trešdienās pl. **19:30** draudzes mājā notiek katehēzes
nodarbības pieaugušajiem, gatavojoties uz Kristībām,
Pirmo sv. Komūniju, Iestiprināšanu, Laulībām. Iespējams
piedalīties arī brīvklaušītājiem!

Pamudiniet visus, kuri vēl nav sakārtojuši savu garīgo
dzīvi, piedalīties šajās apmācībās!!!

*Aicinām jaunus, muzikālus dziedātājus, sevišķi
puišus, vīrus, nākt dziedāt draudzes korī!!!
Zēni un jaunekļi tiek mīļi aicināti kalpot pie altāra kā
ministranti mūsu baznīcā!!!*

Sirsnīgi sveicam:

*Priesterības Sudraba 25 gadu
jubilejā mūsu prāvestu Andri
Solimu un viņa kursa biedru
pr. Andri Blūmu (2.06.); pr.
Ingaru Stepkānu Priesterības
10 gadu jubilejā (11.06.).*

*Lai mīļais Pestītājs, kuram Jūs uzticīgi kalpojat, ir
Jūsu vislielākais atalgojums un iepriecinājums
smagajā, bet ļoti cēlajā kalpošanā Kristus Baznīcā!*

Lielvārdes draudze

Saulaini sveicieni mūsu
draudzes gana Šūpla svētkos
(10.06.)! Veselību, izturību,
pacietību, ganot mūsu mazo
ganāmpulciņu Lielvārdē!!!

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Antoņinu Ratnieks (7.06.); ministrantus: Ivaru
Čubatjuku (4.06.), Vladimiru Čubatjuku 40 gadu
jubilejā (13.06.); Jāni Loginu 75 gadu jubilejā
(18.06.); Mariju Celkerti (1.06.); Silviju Ragu
(18.06.); Liliju Ivulāni (17.06.); Annu Sināti (4.06.);
Mariju Nartišu (7.06.); Vandu Bērzkalni (8.06.); Elitu
Jaunvīksni (1.06.); Lilitu Ieleju (17.06.) un citus.

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Aicinām ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A.Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:

Lielvārdes Romas katoļu draudze,

Reģ. Nr. 90001080360

SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims

(mob.t.: 29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv); www.lielvardnieki.lv